

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 20C/72/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112228862
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 02. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Peter Hvizdoš
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2016:3112228862.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudcom Mgr. Petrom Hvizdošom v právnej veci navrhovateľa EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, zastúpeného TOMÁŠ KUŠNÍR, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, Bratislava, IČO: 36 613 843 proti odporcovi X/Monike O., bytom J.H. XXX, X., odporcovi 3/ V. V., bytom Ľ. I. 9, G., a odporcovi 4/ V. V., bytom X. XXX, za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcov Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom Námestie legionárov 5, Prešov, právne zastúpeného advocatius s.r.o., so sídlom Palackého 12, Bratislava, IČO: 36 868 752, o zaplatenie 1.504,82 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd návrh proti odporcom 1/, 3/ a 4/ **z a m i e t a .**

II. Odporcom 1/, 3/ a 4/ súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

III. Vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcov súd náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

odôvodnenie:

Navrhovateľ sa návrhom doručeným súdu dňa 29.10.2012 domáhal proti pôvodnému odporcovi Z. V. zaplatenia sumy 1.504,82 eur spolu s vyčísleným úrokom z omeškania vo výške 81,97 eur a úrokom z omeškania ročne vo výške 9,25 % zo sumy 1.330,42 eur od 22.02.2012 do zaplatenia a náhrady trov konania. Svoj návrh odôvodnil tým, že na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX, ktorú uzavrel dňa 25.05.2007 odporca so Slovenskou sporiteľňou, a.s., poskytla Slovenská sporiteľňa, a.s. odporcovi úver, ktorý sa odporca zaviazal uhrádzať za podmienok dohodnutých v zmluve a vo všeobecných obchodných podmienkach. Zmluva o úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované ustanovením § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Keďže odporca porušil svoje povinnosti podľa zmluvy, právny predchodca navrhovateľa odstúpil od zmluvy a vyzval odporcu na úhradu dlžnej sumy. Pôvodný veriteľ pohľadávku zo zmluvy voči odporcovi postúpil navrhovateľovi na základe zmluvy o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011. Pohľadávka ku dňu postúpenia pohľadávky predstavovala sumu vo výške 1.534,82 eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 1.360,42 eur, riadneho úroku 27,11 eur a úroku z omeškania vo výške 147,29 eur. Odporca uznal predmetný záväzok v Dohode o uznaní záväzku. Odporca po postúpení pohľadávky uhradil 10 eur dňa 20.01.2012 a 20 eur dňa 21.02.2012.

Do konania dňa 20.12.2012 vstúpilo občianske združenie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS ako vedľajší účastník na stranu pôvodného odporcu.

Pôvodný odporca Z. V. zomrel dňa XX.X.XXXX, a z osvedčenia o dedičstve notárky Z.. S. Y., súdnej komisárky č.k. 21D 882/2013-77 zo dňa 6.8.2014 vyplýva, že jeho majetok v sume 15.000 Eur zdedili rovnakým dielom odporcovia 1/ až 4/, s ktorými súd ďalej konal s poukazom na ustanovenie § 107 ods. 1, ods. 3 O.s.p..

Navrhovateľ podaním doručeným súdu dňa 06.02.2015 navrhol, aby súd nepripustil vstup uvedeného občianskeho združenia ako vedľajšieho účastníka do konania. Súd uznesením č.k. 20C/72/2013 - 103 zo dňa 29.04.2015 pripustil vstup vedľajšieho účastníka do konania na stranu odporcu, pretože boli splnené podmienky § 93 ods. 2, 3 O.s.p. a námietky navrhovateľa proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania vyhodnotil súd ako nedôvodné. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 09.10.2015 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne č.k. 17Co/761/2015 - 114 zo dňa 19.08.2015.

Odporca 1/, 2/ a 3/ sa k návrhu písomne nevyjadrili, hoci im bol aj s prílohami a poučením o procesných právach a povinnostiach doručený.

K návrhu na začatie konania sa vyjadril odporca 4/, ktorý poukázal na možnosť premlčania jednotlivých splátok úveru a dal do pozornosti, že navrhovateľ zarátal nezaplatený úrok k istine, ktorý ďalej úročil, čo považoval za neprípustné.

V písomnom podaní zo dňa 26.2.2015 navrhovateľ uviedol, že poskytnutý úver 663,88 eur sa pôvodný odporca v zmluve zaviazal splácať spolu s úrokom pri úrokovej sadzbe 18,40% ročne v mesačných splátkach po 21,61 Eur, vždy k 20. dňu v mesiaci, od 20.6.2007 do 20.5.2011, pričom pôvodný odporca uhradil na úver sumu 172,87 Eur, z ktorej veriteľ na istinu započítal 171,77 Eur a na úrok z omeškania sumu 1,11 Eur. Navrhovateľ v písomnom podaní zo dňa 18.03.2015 uviedol, že dňa 04.01.2012 pôvodný odporca uzatvoril dohodu o uznaní záväzku a o úhrade pohľadávky v splátkach a zároveň potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu a následkoch s tým spojených. Bez ohľadu na uvedené poukázal na to, že, aby nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Aj v prípade ak by odporca v čase uznania dlhu nevedel o jeho premlčaní, právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka t.j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10-ročnej premlčacej doby v takomto prípade nastupuje, a z tohto dôvodu sa odporca nemôže brániť námietkou premlčania nakoľko obsahom dohody je uznanie dlhu zo strany odporcu.

Návrh navrhovateľa proti odporkyni 2/ M. I. bol uznesením sp. zn. 20C/72/2013 zo dňa 10.02.2016 vylúčený na samostatné konanie.

Uznesením sp. zn. 20C/72/2013 zo dňa 10.02.2016 súd pripustil zmenu návrhu, ktorú predniesol právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní, a to tak, že odporca 1/ je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 376,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 20,49 eur a s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 332,61 eur od 22.2.2012 do zaplatenia, odporca 3/ je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 376,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 20,49 eur a s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 332,61 eur od 22.2.2012 do zaplatenia odporca 4/ je povinný do 3 dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 376,20 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 20,49 eur a s úrokom z omeškania vo výške 9,25 % ročne zo sumy 332,61 eur od 22.2.2012 do zaplatenia a odporcovia 1/, 3/, 4/ sú povinní zaplatiť navrhovateľovi náhradu trov konania a právneho zastúpenia pričom každý z odporcov je povinný zaplatiť z trov konania najviac sumu zodpovedajúcu jeho dedičskému podielu.

Vec bola prejednaná a rozhodnutá podľa § 101 ods. 2 O.s.p. v neprítomnosti navrhovateľa, ktorého neprítomnosť ospravedlnil jeho právny zástupca, pričom nežiadal o odročenie pojednávania, a v neprítomnosti vedľajšieho účastníka na strane odporcov a jeho právneho zástupcu, ktorý bol riadne a včas na pojednávanie predvolaný, pričom neprítomnosť neospravedlnil a nežiadal o odročenie pojednávania.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom odporcov 1/, 3/ a 4/ a oboznámením sa s zmluvou o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.05.2007, všeobecnými obchodnými podmienkami, dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 04.01.2012, oznámením o postúpení pohľadávky, podacím hárkom, zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011, prílohou č. 1 k zmluve o postúpení pohľadávok, pokusom o zmier zo dňa 20.09.2012, oznámením o vstupe VU do konania zo dňa

03.12.2012, písomným podaním navrhovateľa zo dňa 26.02.2013, výpisom z účtu, písomným podaním navrhovateľa zo dňa 14.05.2013, písomným podaním navrhovateľa zo dňa 29.03.2014 a jeho príloh, písomným vyjadrením odporcu 4/ zo dňa 04.08.2014, osvedčením o dedičstve, písomným podaním navrhovateľa zo dňa 13.10.2014 a zo dňa 23.02.2015, transakciami na úvere, písomným podaním navrhovateľa zo dňa 18.03.2015, uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 29.04.2015, odvolaním navrhovateľa zo dňa 29.05.2015, vyjadrením odporcu 4/ zo dňa 25.06.2015, uznesením Krajského súdu Trenčín zo dňa 19.08.2015, správou Slovenskej sporiteľne, a.s., zvýšeným obsahom spisu a zistil nasledovný skutkový stav:

Pôvodný odporca Z. V. ako dlžník uzavrel dňa 25.05.2007 so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako veriteľom zmluvu o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXX, na základe ktorej sa Slovenská sporiteľňa, a.s. zaviazala poskytnúť dlžníkovi úver vo výške 20.000,- Sk (663,88 Eur), a dlžník sa zaviazal úver vrátiť veriteľovi pri úrokovej sadzbe vo výške 18,40 % ročne v pravidelných mesačných splátkach po 651 Sk/21,61 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.06.2007, posledná splátka bola zročná dňa 20.05.2011. Ročná percentuálna miera nákladov je uvedená vo výške 27,35 %. V zmluve je pôvodný odporca označený jeho menom, priezviskom, rodným číslom, číslom občianskeho preukazu a adresou trvalého bydliska. Súčasťou zmluvy sú všeobecné obchodné podmienky.

Navrhovateľ k návrhu priložil i Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku (ďalej len „Dohoda“) zo dňa 04.01.2012 uzavretú medzi navrhovateľom ako veriteľom a pôvodným odporcom ako dlžníkom v mieste jeho bydliska. V článku 2. Dohody - Uznanie záväzku je uvedené, že odporca uznáva čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči veriteľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy č. XXXXXXXXXX zo dňa 25.05.2007 uzatvorenej s pôvodným veriteľom s tým, že dlžná suma pozostáva z istiny v sume 1.360,42 eur, príslušenstva pohľadávky podľa zmluvy a nákladov na inkasné konanie v sume 150 eur. V článku 3. Dohody - Forma splatenia záväzku sa odporca zaviazal uhradiť záväzok voči veriteľovi v mesačných splátkach po 50 eur, zročných vždy do 18. dňa v mesiaci, pričom dátum prvej splátky je 18.01.2012. V článku 3, bod 3.1 veta posledná je uvedené, že odporca ako dlžník má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 spoločnosť Slovenská sporiteľňa, a.s. ako postupca postúpil pohľadávku voči pôvodnému odporcovi, ktorá je predmetom tohto konania, na navrhovateľa ako postupníka. Podľa Prílohy č. 1 k Zmluve o postúpení pohľadávok, postupca na navrhovateľa postúpil pohľadávku zo zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXX v celkovej výške 1.534,82 Eur. Splatnosť úveru je uvedená 20.05.2011. Postúpenie pohľadávky oznámil pôvodný veriteľ pôvodnému odporcovi listom zo dňa 18.07.2011.

Listom zo dňa 20.09.2012 označeným ako pokus o zmier vyzval navrhovateľ pôvodného odporcu na zaplatenie dlžnej sumy titulom neuhradeného úveru v celkovej výške 1.808,27 eur najneskôr do 27.09.2012, s tým že inak sa obráti na súd.

Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní trval na tom, aby súd vyhovel návrhu v znení jeho pripustenej zmeny. Poukázal na to, že navrhovateľ je v konaní aktívne vecne legitimovaný, pretože z platobnej histórie úveru vyplýva, že v apríli 2008 SLSP a.s. vyúčtovala právnenému predchodcovi odporcov poplatok za upomienku, z čoho je zrejmé, že banka pred postúpením pohľadávky navrhovateľovi pôvodnému odporcovi zaslala písomnú výzvu na splnenie dlhu zo zmluvy o úvere. Ďalej uviedol, že SLSP a.s. oznámila navrhovateľovi, že uvedená banka zasielala právnenému predchodcovi odporcov v roku v máji 2008 písomnú výzvu na splnenie povinnosti z predmetnej zmluvy o úvere, no toto oznámenie a ani písomnú výzvu banky nepredložil súdu. Právny zástupca nevedel uviesť, či SLSP a.s. odstúpila od zmluvy o úvere predtým ako pohľadávku postúpila navrhovateľovi.

Odporkyňa 1/ na pojednávaní uviedla, že s návrhom nesúhlasí. Uviedla, že nevie, či pôvodnému odporcovi bola doručená písomná výzva banky na splnenie peňažného záväzku pred postúpením pohľadávky, ako ani o tom či mu bolo doručené odstúpenie od úverovej zmluvy a nevie sa vyjadriť ani k dohode o uzatvorení splátkového kalendára a uznaní dlhu. S otcom nežila v spoločnej domácnosti. Ona ako ani ostatní dedičia po pôvodnom odporcovi u neho doma nenašli žiadne listiny, papiere, právne dokumenty.

Odporca 3/ na pojednávaní uviedol, že žiada návrh zamietnuť. S návrhom nesúhlasil z dôvodu, že navrhovateľ predmetnú pohľadávku neprihlásil do dedičského konania po pôvodnom odporcovi. S pôvodným odporcom nežil v spoločnej domácnosti. Taktiež nevedel, či mu SLSP a.s. pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa doručila písomnú výzvu na splnenie dlhu z predmetnej zmluvy o úvere a ani ohľadne toho či mu bolo doručené odstúpenie od zmluvy o úvere a ani k okolnostiam uzatvárania dohody o uzatvorení splátkového kalendára a uznaní dlhu. Nemal žiadne listiny, právne dokumenty, ktoré zostali po pôvodnom odporcovi.

Odporca 4/ na pojednávaní uviedol, že s návrhom nesúhlasí a žiadal ho zamietnuť. Uplatnený dlh považoval za premlčaný. Nežil s pôvodným odporcom v spoločnej domácnosti, nevedel sa vyjadriť či mu banka pred postúpením predmetnej pohľadávky na navrhovateľa doručila písomnú výzvu na splnenie dlhu a ani to či mu doručila odstúpenie od zmluvy a nepoznal ani okolnosti uzatvárania dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu. Taktiež nenašiel žiadne listiny, ktoré by súviseli s predmetným úverovým prípadom.

Slovenská sporiteľňa, a.s. na výzvu súdu, aby oznámila, či a kedy zaslala pôvodnému odporcovi písomnú výzvu na splnenie peňažného dlhu z predmetnej zmluvy pred postúpením pohľadávky a predložila doklady o ich zaslaní, doručení odporcovi, doručila súdu dňa 01.02.2016 oznámenie, v ktorom uviedla, že pohľadávka bola dňa 28.06.2011 postúpená navrhovateľovi, ktorému Slovenská sporiteľňa, a.s. odovzdala v zmysle zákona zmluvu o úvere a súvisiacu dokumentáciu o záväzkovom vzťahu.

Pokiaľ ide o vyjadrenie navrhovateľa zo dňa 08.02.2016, doručené súdu elektronicky dňa 9.2.2016 a písomne doplnené dňa 11.2.2016, súd na toto neprihliadal, nakoľko bolo do spisu založené až po pojednávaní, na ktorom bol vyhlásený rozsudok, z dôvodu, že navrhovateľ v elektronickom podaní uviedol nesprávnu spisovú značku konania 10C 72/2013.

Podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzavretia predmetnej zmluvy o úvere Spotrebiteľskými zmluvami sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzavierajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 2 písm. a/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere /ďalej len „zákon č. 258/2001 Z.z.“/ spotrebiteľským úverom dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme odloženej platby, pôžičky alebo v inej právnej forme,

Podľa § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené so spotrebiteľským úverom,

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 258/2001 Z.z. Veriteľom je fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojho podnikania; v závislosti od formy poskytovaného spotrebiteľského úveru môže byť veriteľom aj predávajúci.

Podľa § 3 ods. 2 zákona č. 258/2001 Z.z. Spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2004 Spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa

§ 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2004 Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka").

Podľa § 54 ods. 1 Občianskeho zákonníka účinného od 01.04.2004 Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchýliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie.

Podľa § 524 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 526 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka Postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o postúpení pohľadávok Ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len "postupník"), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že dňa 25.05.2007 bola medzi právnym predchodcom navrhovateľa Slovenská sporiteľňa, a.s. ako veriteľom a pôvodným odporcom ako dlžníkom uzavretá zmluva o splátkovom úvere podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka. Uvedená zmluva je zároveň spotrebiteľskou zmluvou podľa § 23a ods. 1 zák. č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa a podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, pretože súdu je z rozhodovacej činnosti známe, že obdobné zmluvy veriteľ uzatváral s dlžníkmi vo viacerých prípadoch, a z textu predmetnej zmluvy a všeobecných podmienok právneho predchodcu navrhovateľa, ktoré boli vopred pripravené právnym predchodcom navrhovateľa, nepochybne vyplýva, že spotrebiteľ, teda pôvodný odporca obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvnil. Predmetná zmluva je zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle § 2 písm. b/ zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, ktorá bola uzavretá medzi právnym predchodcom navrhovateľa a pôvodným odporcom ako spotrebiteľom, čo vyplýva aj z označenia pôvodného odporcu ako zmluvnej strany v texte zmluvy. Zmluva je uzavretá v zákonom stanovenej písomnej forme. Ide o zmluvu, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi úver, teda dočasne poskytnúť peňažné prostriedky na základe zmluvy o úvere a spotrebiteľ sa zaväzuje tieto vrátiť a uhradiť celkové náklady spojené s úverom. Predmetom zmluvy bolo poskytnutie úveru vo výške 20.000,- Sk/ 663,88 Eur, ktorý sa pôvodný odporca zaviazal splácať veriteľovi v pravidelných mesačných splátkach po 651 Sk/ 21,61 Eur, zročných vždy do 20. dňa v mesiaci, pričom prvá splátka bola zročná dňa 20.06.2007, posledná splátka bola zročná dňa 20.05.2011. Navrhovateľ uplatnil proti pôvodnému odporcovi neuhradený zostatok tohto úveru. Pôvodný odporca v priebehu konania zomrel, a do jeho procesného postavenia vstúpili jeho dedičia odporcovia 1/ až 4/, ktorí podľa § 470 ods. 2

Občianskeho zákonníka zodpovedajú za dlhy poručiteľa podľa pomeru toho, čo z dedičstva nadobudli, k celému dedičstvu.

Pred vyhodnotením oprávnenosti uplatneného práva sa súd musel zaoberať tým, či navrhovateľ je aktívne vecne legitimovaný domáhať sa zaplatenia peňažnej pohľadávky proti odporcom na základe predmetnej zmluvy o úvere. Súd skúma aktívnu vecnú legitimáciu navrhovateľa a pasívnu vecnú legitimáciu odporcov z úradnej povinnosti. Aktívna vecná legitimácia v občianskom súdnom konaní znamená oprávnenie účastníka vyplývajúce mu z hmotného práva. Aktívnu vecnú legitimáciu má ten z účastníkov, komu svedčí stav z hmotného práva, teda kto je nositeľom subjektívneho práva, o ktorom sa v konaní rozhoduje. Pasívne legitimovaný je v konaní nositeľ subjektívnej povinnosti, vyplývajúcej z hmotného práva, splnenia ktorej povinnosti sa navrhovateľ domáha.

Bolo preukázané, že medzi pôvodným veriteľom ako postupcom a navrhovateľom ako postupníkom bola dňa 28.06.2011 uzavretá zmluva o postúpení pohľadávok, z prílohy ktorej vyplýva, že predmetom postúpenia mala byť aj pohľadávka voči pôvodnému odporcovi v celkovej výške 1.534,82 Eur na základe zmluvy o splátkovom úvere zo dňa 25.05.2007. Ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka priznáva veriteľovi právo postúpiť svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka písomnou zmluvou inému subjektu. Postúpením pohľadávky dochádza k zmene v osobe veriteľa, novým veriteľom sa stane postupník, ktorý nadobúda pohľadávku s príslušenstvom a právami s ňou spojenými. Stanovená obligatórna písomná forma zmluvy o postúpení pohľadávok bola v danom prípade splnená. Keďže pôvodný veriteľ je bankou, zákonodarcom sú stanovené ďalšie podmienky, ktoré musia byť splnené, aby mohlo dôjsť k platnému postúpeniu pohľadávky banky na inú osobu. V zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách môže banka postúpiť pohľadávku voči klientovi aj bez súhlasu klienta a aj osobe, ktorá nemusí byť bankou vtedy, ak predtým banka písomne vyzve klienta na úhradu omeškaných splátok pohľadávky a klient, teda dlžník je nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke. Tieto predpoklady musia byť splnené v čase postúpenia pohľadávky. Písomnú výzvu banky dlžníkovi na splnenie dlhu ako nevyhnutnú podmienku platnosti postúpenia pohľadávky banky na tretiu osobu vyhodnotil aj Krajský súd v Prešove v uznesení č.k. 6Co/119/2013-135 zo dňa 29.5.2014, Krajský súd v Trenčíne v rozsudku č.k. 5Co/460/2015-138 zo dňa 13.1.2016. Navrhovateľ nepredložil súdu písomnú výzvu banky ako pôvodného veriteľa na splnenie dlhu adresovanú pôvodnému odporcovi pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa a ani doklad o doručení, resp. odoslaní tejto výzvy pôvodnému odporcovi. Navrhovateľ bol v zmysle § 120 ods. 4 O.s.p. súdom písomne poučený o dôkaznej povinnosti. Právny zástupca navrhovateľa na pojednávaní uviedol, že SLSP a.s. oznámila navrhovateľovi, že SLSP, a.s. zasielala právnomu predchodcovi odporcov v máji 2008 písomnú výzvu na splnenie povinnosti z predmetnej zmluvy o úvere, no toto oznámenie banky a ani písomnú výzvu banky navrhovateľ nepredložil súdu. Tieto listiny nepredložil súdu ani právny predchodca navrhovateľa, ktorého súd na to písomne vyzval. Slovenská sporiteľňa, a.s. v oznámení zo dňa 28.01.2016 uviedla, že celú spisovú dokumentáciu vzhľadom na postúpenie pohľadávky odovzdala navrhovateľovi. Pokiaľ aj je v platobnej histórii úveru zaevidovaná upomienka na splácanie úveru, tým nie je preukázané, že kvalifikovaná výzva bola zo strany banky písomne vyhotovená, odoslaná, a doručená pôvodnému odporcovi. Z dokazovania vyplynulo, že Slovenská sporiteľňa, a.s. listom zo dňa 18.07.2011 oznámila pôvodnému odporcovi postúpenie pohľadávky na navrhovateľa. Súdna prax sa však už odklonila od rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Obo 210/01, podľa ktorého relevantné oznámenie postupcu dlžníkovi o postúpení pohľadávky bez ďalšieho zakladá aktívnu vecnú legitimáciu postupníka na vymáhanie postúpenej pohľadávky a súd z takého oznámenia vychádza bez toho, aby ako predbežnú otázku skúmal existenciu a platnosť zmluvy o postúpení. Odklon od uvedeného rozhodnutia vyplýva napríklad z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obo 49/2008 zo dňa 14.5.2008 ako aj z rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009, podľa ktorého v spore o neplatnosť zmluvy o postúpení, resp. v spore o splnenie neuhradenej postúpenej pohľadávky je súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti ku skutočnostiam, ktoré majú za následok absolútnu neplatnosť právneho úkonu - zmluvy o postúpení pohľadávky, ak v konaní vyjdú najavo, a z Občianskeho zákonníka nemožno vyvodit', že dlžník by nemohol namietat' a súd skúmat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, ak by toto postúpenie dlžníkovi oznámil postupca, a nemožno vyvodit' ani to, že dlžník by mohol namietat' platnosť zmluvy o postúpení pohľadávky len vtedy, ak by postupca postúpenie pohľadávky dlžníkovi neoznámil, ale postupník by postúpenie pohľadávky dlžníkovi preukázal; na takéto rozlišovanie v postavení dlžníka nemožno nájsť oporu v ustanovení § 526 ods. 2 Občianskeho zákonníka. K správnosti týchto záverov obsiahnutých v rozsudku Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Cdo 76/2007 zo dňa 28.1.2009

sa priklonil aj Ústavný súd SR v uznesení sp. zn. IV. ÚS 337/2012-19 zo dňa 3.7.2012. Keďže navrhovateľ nepreukázal, že pôvodný veriteľ pred postúpením pohľadávky na navrhovateľa písomne vyzval pôvodného odporcu na splnenie peňažného záväzku titulom poskytnutého úveru, a pôvodný odporca ako ani odporcovia 1/, 3/, a 4/ túto rozhodujúcu skutočnosť nepotvrdili, zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 28.06.2011 je v časti postúpenia pohľadávky voči pôvodnému odporcovi absolútne neplatná podľa § 39 Občianskeho zákonníka pre rozpor so zákonom, a to pre nedodržanie zákonnej podmienky uvedenej v ustanovení § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách.

Z uvedených dôvodov pre nedostatok aktívnej vecnej legitímácie navrhovateľa súd návrh výrokom I. v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. Účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1 O.s.p. o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia.

Podľa § 151 ods. 2 O.s.p. ak účastník v lehote podľa ods. 1 <aspi://module='ASPI'&link='99/1963 Zb.%2523151'&ucin-k-dni='30.12.9999'> trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Úspešní odporcovia 1/, 3/ a 4/ majú podľa § 142 ods. 1 O.s.p. právo na náhradu trov konania v plnom rozsahu, vzhľadom na zásadu úspechu. Odporcovia 1/, 3/ a 4/ si v konaní náhradu trov konania neuplatnili, z obsahu spisu im trovy konania nevyplývajú, preto im súd náhradu trov konania nepriznal.

Vo vzťahu k náhrade trov konania vedľajšieho účastníka je rozhodujúce vyčíslenie trov vedľajšieho účastníka, nakoľko tento si bol povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných (nie kalendárnych) dní od vyhlásenia rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, pričom je nevyhnutné uviesť, že rozsudok sa vyhlasuje vždy. V zmysle vyššie cit. ustanovení O.s.p. trovy právneho zastúpenia treba vždy v ustanovenej lehote vyčísliť, inak ich náhradu súd nemôže priznať. Účastníkovi, ktorý v lehote troch pracovných dní nevyčísli trovy konania, a zo spisu mu okrem trov právneho zastúpenia iné trovy nevyplývajú, súd náhradu trov konania neprizná. V tomto prípade súd nie je viazaný v zmysle § 151 ods. 2 druhá veta O.s.p. rozhodnutím o priznaní náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Vyčíslenie trov tak musí urobiť účastník bez toho, aby ho súd musel vyzvať na splnenie tejto povinnosti. Súd je povinný vyzvať účastníka, aby vyčísli trovy konania v zákonom stanovenej lehote troch pracovných dní od doručenia výzvy iba v prípade, že sa rozhodnutie nevyhlasuje (§ 151 ods. 4 O.s.p.)

V danej veci je však vedľajší účastník právne zastúpený, preto trovy právneho zastúpenia bol vedľajší účastník povinný v ustanovenej lehote vyčísliť, pričom iné trovy konania mu zo spisu nevyplývajú. Súd tak nemohol aplikovať ustanovenie § 151 ods. 2 O.s.p. a z úradnej povinnosti priznať len náhradu trov konania, ktoré vyplývajú zo spisu. Na pojednávanie, na ktorom bol rozsudok vyhlásený, bol vedľajší účastník riadne a včas predvolaný. Nakoľko si vedľajší účastník v zmysle § 151 ods. 1 a ods. 2 O.s.p. trovy právneho zastúpenia do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia nevyčísli a iné trovy konania vedľajšieho účastníka zo spisu nevyplývali, súd mu náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín na Krajský súd v Trenčíne v 5 vyhotoveniach.

Podľa § 42 ods. 3 O.s.p. musí byť z podaného odvolania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, a musí byť podpísané a datované. Podanie treba predložiť s potrebným

počtom rovnopisov a príloh tak, aby jeden rovnopis zostal na súde a aby každý účastník dostal jeden rovnopis s prílohami, ak je to potrebné. Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy.

Podľa § 205 ods. 1 O.s.p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 O.s.p. odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 251 ods. 2 O.s.p. ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie.